

δεδόμενος και ὑπὸ ἐνὸς πυροβολισμοῦ, εἰδοποιεῖ τὸν λαὸν ἅμα ἐπιπτε κεφαλὴ τις ὑπὸ τὴν μάχαιρον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης ἢ τοῦ Ζε-λε-λε αὐτοῦ. Εἴκοσι καὶ τρεῖς τοιοῦτοι πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν, καὶ τὴν ἐπιούσαν εἴκοσι καὶ τρεῖς μὲν κεφαλαὶ νέαι ἐκόσμουσαν τοὺς τοίχους τῶν ἀνακτόρων, εἴκοσι δὲ καὶ τρία πτώματα ἔκειντο καθημαγμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὡς ἡ σωματοφυλακὴ τοῦ βασιλέως, συγκειμένη ἐκ δισχιλίων καὶ πεντακοσίων γυναικῶν παρήλλαξε πρὸ τῶν πτώματων ἐκείνων, ἀλλάζουσα ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἦτο πολυαριθμοτέρα ἄλλοτε, ἀλλ' ἕνεκα τῶν συνεχῶν πολέμων, ἰδίως ἐπ' ἐσχάτοις πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀδιοκούτας ὑπέστη ἐπαισητὴν μείωσιν. Διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς τέσσαρας φάλαγγας, ὧν ἡ μὲν πρώτη ὥπλισται διὰ ἀγ-μπα-ρύα (πλατυστόμων πυροβόλων) καὶ σχηματίζει τὸ σῶμα τῶν ἐπιλέκτων, ὅτε τῶν ἀπαρτιζουσῶν αὐτὴν γυναικῶν ὑπερχουσῶν τὰς ἐπιλοίπους κατὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ἀνδρίαν, ἡ δὲ δευτέρα ἀποκλειστικῶς προώριται εἰς τὴν κυνηγεσίαν τοῦ ἐλέφαντος καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ συγκειμένη ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιδεδξιῶν καὶ εὐκινήτων στρατιωτικῶν ἢ τρίτῃ ὥπλισται διὰ νυεκ-πλο-χεν-τὸ ἥτοι μεγάλων δρεπάνων καὶ σύγκεται ἐκ γυναικῶν αἵτινες διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτῶν δύνανται κάλλιστα νὰ παραστήσωσι πρόσωπον Μεδούσης· ἡ τετάρτη τέλος φάλαγξ, ὥπλισται διὰ πυροβόλων μὲ πυρίτιδας λίθους, καὶ ἀποτελεῖ τάγμα τι πεζικὸν ἀδιοργάνιστον ὅμως καὶ ἄθλιον· ὡς ἐφεδρεῖα δὲ τῆς ὅλης σωματικῆς χρησιμεύει σῶμά τι ἐκ κορασίδων, γγούχεν-τό, ὥπλισμένων διὰ τόξων καὶ βελῶν.

Αἱ τοιαῦται τελεταὶ ἐξηκολούθησαν πεντεκαίδεκα περίπου ἡμέρας, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων, ὅπως γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν λαὸν ὅτι αὗται ἔληξαν ἤδη, ἔχυσαν εἰς τὴν γῆν βαρέλια πολυάριθμα ῥομίου καὶ συνέτριψαν τὰ ποτήρια, ἐν οἷς ἔπιεν ὁ βασιλεὺς, οἱ ὑπουργοί, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ξένοι του. Τότε τέλος ἀπεφάσισε καὶ ἡ αὐτοῦ Δαχομακίη Μεγαλειότης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις τοῦ Κ. Βούρτωνος καὶ προσκαλέσῃ εἰς ἰδιαιτέρην συνέντευξιν αὐτόν. Ὁ ἄγγλος πρεσβευτὴς τῷ ἐξέθεσεν ἐν ἐκτάσει τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποστολῆς του, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας, διότι ὁ βασιλεὺς τῷ διεκήρυξεν ὅτι αἱ ἀνθρωποθυσίαι ἦσαν ὑπὸ τῶν προγόνων του διαωργανισμέναι καὶ ὅτι αὐτὸς ἤθελεν ἐπιμόνως τὰς διατηρήσῃ, ὅπως μείνῃ πιστὸς εἰς τὰς πατρικὰς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις, καὶ ὅσον δι' ἀφορὰ τὰ ἄλλα αἰτήματα τῆς ἀγγλι-

κῆς κυβερνήσεως πλαγίως ὑπεξέφυγεν αὐτὰ, καὶ ὁ Κ. Βούρτων ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ, πλεῖστα μὲν δείγματα φιλίας λαβὼν παρὰ τοῦ μαύρου ἀνακτοῦ, οὐχὶ ὅμως ἀπολαύσας καὶ τὴν κατάργησιν τῆς χύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος. Ἰσως ὁ χρόνος καὶ ἡ εἰσαγωγή τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἀγροίοις ἐκείνοις λαοῖς ἐπιτύχῃ, ὅτε ὁ Κ. Βούρτων δὲν ἡδυνήθη.

Η ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΟΥΣΙΟΥ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ὀνόματι Ἰάκωβος ἐξήσκει ποταπὸν καὶ εὐτελὲς τι ἐπάγγελμα, ἐν δύνатаι νὰ ταπεινώσῃ ἕνα ἄνδρα τὸ εὐτελὲς ἐπάγγελμα, καὶ εἶχεν οἰκογένειαν συμποσομένην ἐκ πέντε ἀτόμων, ἥτοι ἐκ μιᾶς γυναικὸς καὶ τεσσάρων τέκνων ἀνηλίκων εἰσέτι. Ἡ ἐργασία του τῷ ἐχορήγει μόλις τὰ πρὸς διατροφὴν καὶ ζωάρκειαν αὐτοῦ τε καὶ τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας του· ἐν τούτοις ἐγεύετο τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, ἡ καρδία του ἐπαλλεν ὑπὸ χαρᾶς ὁσάκις ἐβλεπε τὴν πενταμελῆ οἰκογένειάν του εὐθυμον, ἀρκουμένην τοῖς ὀλίγοις καὶ ἄδουσαν μετ' αὐτοῦ. Κατέτριβε δὲ νυχθ' ὅλην τε καὶ ἡμέραν εἰς τὴν ἀχάριστον ἐργασίαν του. Θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἡ τύχη εἶναι κακεντρέχης τι πνεῦμα, ὅπερ ἀρέσκειται καταδιώκον τὰς ἐντίμους καρδίας, σπικράττον καὶ διαπερῶν αὐτάς διὰ τῶν ὀξυτέρων βελῶν του.

Ὁ Ἰάκωβος προβεβηκὸς ἦδη ὦν τὴν ἡλικίαν καὶ παρὰ τὴν δύναμιν του παλαιῶν κατὰ τῆς ἀνηλεοῦς τύχης του, εἶδεν ἑαυτὸν αἰφνης ἐμπεσόντα εἰς τὴν φρικωδεστέραν δυστυχίαν· ἡ γυνὴ του ὡς καὶ τὰ τέκνα του καταπεποιημένα ἐστένάζον, ἐκλαίον, ἐξήτουν ἄρτον ὁ Ἰάκωβος ἀναλογίζεσθαι τὴν δυστυχίαν του, συγκαλεῖ μετ' αὐτῶν, αἰσθάνεται τὴν φρίκην τῆς κατασάσεώς του, ἀγνοῶν διὰ τίνος ἐντίμου μέσου δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ ὀλίγον ἄρτον, ὅπως δυσωπήσῃ τὴν δυσμενῆ εἰμαρμένην του, καταπαύσῃ τὰς σπαρακτικὰς τῆς οἰκογενείας του κραυγὰς καὶ ἀποσπογγίσῃ μικρὸν τὰ δάκρυα ἐκ τῶν παρειῶν τῶν τεσσάρων ἐκείνων ἀθώων πλασμάτων, ὧν οἱ ἀδένες ἦσαν αἰεῖ ῥοοί, ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν καὶ προστασίαν τῶν γειτόνων του. Ἀνωφελὲς νὰ προσθέσω, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος δὲν καταδέχεται οὐχὶ νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ τὸν ἴδῃ. Δακρύων ζητεῖ ἐλεημοσύνην, ἀλλ' οὐδεὶς δίδει ἀκρόασιν εἰς τὸ παίγιον τοῦτο τῆς τύχης, οὐδεὶς βλέπει τὰ κρουνήδον ῥέοντα δάκρυα,

οὐδείς συγκινεῖται, ἂν δέ τις τυχαίως πῶς τὸν ἀπὸ πᾶντα καὶ αἰσθανόμενος πυμπάθειαν πρὸς τὴν ἀλγεινὴν θέσιν του παρεκινεῖτο νὰ τῷ παράσχη μικρὰν τινα ἀνακούφισιν δίδων αὐτῷ νόμισμά τι, εἰς οὐδὲν ἄλλο συνήργει ἢ πρόσκαιρος αὐτῇ βοήθεια παρὰ εἰς τὸ νὰ παρατείνη ὀλίγας ἔτι σιγμάς τὴν πολυστένακτον ὑπαρξίν τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του. Ὁ Δυστυχὴς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του τρέχει ἐνθεν κακεῖθεν ὡς παράφρων, αἰφνης δὲ συναντᾷ ἓνα τῶν συναδέλφων του τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐπάγγελμα ἐξασκοῦντα, καὶ σχεδὸν ἐπίσης ἐνδεῆ. Οὗτος, τόσῃ ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς ἔλαβε συμπάθειαν, ὥστε ἐκπεπληγμένος τὸν ἐρωτᾷ πῶς ἐπέπεσεν εἰς τοιαύτην ἀξιοδάκρυτον θέσιν· «ἀπώλεσα» ἀπεκρίθη, ὁ τάλας, τὴν γυναικᾶ μου, ἀπώλεσα τὰ τέκνα μου, ἀπὸ τῆς χθὲς γεροῦνται τοῦ ἐπιρουσίου· οὐδ' οἶδα οὐδ' ἐγὼ αὐτὸς ποῦ διεσθύνονται... ἄχ! θὰ ἀποθάνουν» ἀνέκραξεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ. — «Φίλε μου, τῷ λέγει ὁ ἄλλος λίαν περιλυπὸς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ, ἰδοὺ δύο σολῖδι, ἐν τούτοις συνίσταται ἅπαντα ἡ περιουσία μου, λάβε ταῦτα· ἂν δὲ ἐπιθυμῇς νὰ κερδίσης καὶ ἕτερα, ἐγὼ θέλω σὲ συμβουλεύσει ἐν μέσον, ἄρκει νὰ ὑπάρχη ἐν σοὶ θέλησις καὶ γενναία καρδιά.»

«Εἰμι πρόθυμος νὰ πράξω ὅ,τι δήποτε, ἀπεκρίθη μετὰ ζωηρότητος ὁ Ἰάκωβος, φθάνει νὰ μὴ ἀντίκειται εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν θρησκείαν.» — ἔχει καλῶς, ἡκολούθησεν ὁ συναδέλφός του, ὑπάγε εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀνάβα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ' 3,140· οἶκον, ἐκεῖ κατοικεῖ τις ὅστις φλεβοτομεῖ ἐπὶ μισθῷ, ἂν δὲ ἀποφασίσῃς νὰ φλεβοτομηθῇς θέλεις πληρωθῇ.» Ὁ Ἰάκωβος ἀμφιταλαντεύεται πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' αἰφνης ἀναλογίζεται τὴν θέσιν του, ἀποφασίζει καὶ ὡς πτηνὸν πετᾷ εἰς τὸ ὑποδεχθὲν παρὰ τοῦ συντεχνίτου του μέρος, προτείνει τὸν δεξιὸν βραχίονα, φλεβοτομεῖται καὶ λαμβάνει 6 σόλδια. Ἀκούσας δὲ ὅτι καὶ ἕτερός τις ἰατρός ἐπιχειρεῖ τὸ αὐτὸ πείραμα ἀντὶ χρημάτων, δράττεται τῆς εὐκαιρίας, τρέχει ἐν σπουδῇ καὶ πρὸς αὐτὸν, τῷ προτείνει τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἐκτελεῖται ἡ φλεβοτομία, καὶ λαμβάνει ἀδρότερον τὴν ἀντιμισθίαν. Ἦδη ἐξαλλος ὑπὸ χαρᾶς, διεσθύνεται εἰς τι παντοπωλεῖον, ἀγοράζει ἄρτον, ἐπανακάμπτεται δρομέως εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν διανέμει εἰς τὴν γυναικᾶ καὶ τὰ τέκνα του. Ἀλλ' αἰφνης τὸ πρόσωπόν του μεταβάλλει χροιάν. Κάθηται καὶ τὸ αἷμα ῥέει ἐκ τῶν βραχιόνων. «Σύζυγέ μου, πάτερ μου, ἀνακραῖζουν

συνάμα μήτηρ καὶ τέκνα, σπαραττόμενοι καὶ ἀναλυθέντες εἰς δάκρυα, τί ἔχεις; πρὸς Θεοῦ, ὅποια ἀνάγκη σὲ ἐβίασε νὰ φλεβοτομηθῇς;» «Ἀγαπητῇ μοι γύναι, προσφιλεῖ μοι τέκνα, τοῖς λέγει βαθέως στεναζὼν καὶ ἐναγκαλιζόμενος τοὺτους σφιγκτότατα. Ἡ ἀνάγκη... μὲ ἐβίασε τοῦ νὰ πράξω τοῦτο... καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐξοικονομήσω... ὀλίγον... ἄρτον... Μόλις ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας καὶ ἐξέπνευσε.

Χύνονται τὰ τέκνα του περὶ τὸν τράχηλόν του, τὸν κατασπάζονται, τὸν λούουν μὲ δάκρυα, ἀλλ' ἀνωφελῶς, διότι ὡς εἶπομεν ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰακώβου διεπορθμεύετο ἤδη ὑπὸ τοῦ Χάρωνος. Ὅποιον παρὰδειγμα πατρικῆς ἀγάπης!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1864.

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΨΑΡΩΝ.

(Κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Τυρταίου.)

(ποιηθὲν τῷ 1824)

Εἶν ὥραίῳ μεσ' τοὺς πολέμους
νὰ ᾄχης χέρα δυνατὴ
σταῖς φωταῖς καὶ σ' τὴν καπνοῦρχ
νὰ σοῦ χαίρεται ἡ ψυχὴ.
Δεξιᾶ, ζέροβια σου τὸ βόλι
θυμωμένο νὰ φουσᾷ
καὶ σὺ τόσο νὰ μανίζης
εἰς τὴν ματοχειλισιά.
Νὰ πατῇς θανατωμένους
στὸ στομάχι τοὺς ἐχθροὺς
καὶ ν' ἀφίνης σαπημένα
τὰ κορμιά τους στοὺς ἀγρούς.
Τὴν πατρίδα σου δοξάζεις,
ἔχεις ἄσθυστη ζωὴ
καὶ στὰ τέκνα, εἰς τὰ κορίτσια
μένει ἀπείραχτη ἡ τιμή.
Οὐτ' ἐχθρὸς θὰ ἔξολοθρεῖται
τοῦ σπατιοῦ σου τὴν γωνιά
καὶ τοὺς τάφους τῶν γονιῶν σου
δὲν θὰ σκάψῃ ἡ ἀραπιά.
Εἰς τὴν μάνητα τῆς μάχης
τ' ἄλογα τὰ ἀραβικά
Εἰς τὰ χέρια μας θὰ ἴθουεν
ἀπ' τὰ χέρια τὰ ἐχθρικά.